

चीवरं

“चीराणि किं प्रथि न खनि दिशन्ति भिर्वा
 नैवाङ्गिपाः परभृतः खरितोऽप्यशुच्यन् ॥”
 गोस्तनः । वस्त्रभेदः । (यथा, मनुः ॥११॥१०१॥
 “चीरवासा द्विजोऽरथ्ये चरेद्ब्रह्मचर्यो व्रतम् ॥”)
 रेखाभेदः । लेखनभेदः । इति मेदिनी । चूड़ा ।
 (यथा, महाभारते ॥ ३ ॥ ११ ॥ ४६ ॥
 “सुभ्रवज्ज्वरौभूता बहवस्तत्र पादपाः ।
 चीराणीव बुदस्तानि रेजुस्तत्र महावने ॥”)
 वीसकम् । इति हेमचन्द्रः ॥
 चीरकः, पुं, (चीर + संज्ञायाम् कन् ।) विक्रिया-
 लेखः । विकारलेखनम् । इति विश्वः ॥ (स्वार्थ-
 कनि चीरशब्दायोरुप्यत्र ॥)
 चीरपत्रिका, स्त्री, (चीरमिव पत्रमस्य । ततः
 कन् टापि अत इत्वच् ।) चक्षुश्राकः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 चीरपर्णः, पुं, (चीरमिव पर्णमस्य ।) शालवृक्षः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (विट्तिरस्य शालशब्दे
 विज्ञेया ॥)
 चीरिः, स्त्री, (चि + बाहुलकात् क्रिः दीर्घश्च ।)
 नेत्रांशुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 चीरिका, स्त्री, (चीरोति ह्यत्र कायति शब्दाप्यते
 इति । कै + कः ।) झिल्ली । इति हेमचन्द्रः ॥
 चीरितच्छदा, स्त्री, (चीरितः चीरमिव जात-
 शब्दः पत्रं यस्याः ।) पालङ्गश्राकम् । इति
 भावप्रकाशः ॥
 चीरो, स्त्री, (चीरि + “कटिकारादिति ।”
 वा डीम् ।) कच्छाटिका । झिल्ली । इति हेम-
 चन्द्रः ॥
 चीरकं, स्त्री, (ची इति ह्यत्रा रौति । र + क्रिप् ।
 चीरभिर्झीपतङ्गः स इव इति इवार्थे कन् ।)
 फलविशेषः । चेंडर इति भाषा । अस्य गुणाः ।
 रुचिदाहकफपित्तकारित्वम् । अम्लत्वञ्च । इति
 राजवल्लभः ॥
 चीरं, त्रि, (चर + नक् । एधोदरात् साधुः ।) श्रौलि-
 तम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चीरंपर्णः, पुं, (चीरं विदीर्यं पर्णमस्य ।) निम्ब-
 वृक्षः । खर्चूरवृक्षः । इति मेदिनी ॥
 चीलिका, स्त्री, (चीरिका + रस्य लले साधुः ।)
 चीरिका । झिल्ली । इति शब्दरत्नावली ॥
 चीलका, स्त्री, (चीलिका + एधोदरात् साधुः ।
 चीरिति शब्देन लक्ष्यते इति । लश्च + चण् । ततः
 एधोदरादित्वात् साधुः इति वा ।) झिल्ली ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 चीव, ऋ ण अहश्चै । संवृतौ । इति कविकल्प-
 ह्रमः ॥ (अं उभं-सकं-सेट् ।) ऋ, अचिचीवत् ।
 ण, चीवति चीवते वल्कलं भिक्षुः । यथाति
 परिदधाति वेत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥
 चीव, ऋ दीर्घौ । इति कविकल्पह्रमः ॥ (उर्रा-
 परं-अकं-सेट् ।) ऋ, चीवयति । इति दुर्गा-
 दासः ॥
 चीवरं, स्त्री, (चीयते तमुसन्तानेरिति । चि +
 “चित्तरत्नवरधीवरेति ॥” उणां । ३ । १ ।

चक्रः

इति ष्वरच् । निपातनात् धातोर्दीर्घत्वे साधुः ।)
 भिक्षुवल्कम् । इत्युदादिकोषः ॥ (यथा, महा-
 भारते ॥ १ ॥ ६१ ॥ १२ ॥
 “अन्यिरनिकेतश्चाप्यगोचरयो मुनिः ।
 कौपीनाच्छादनं यावत्तावदिच्छेच्च चीवरम् ॥”)
 चीवरी, [न] पुं, (चीवरं अस्वस्येति । इतिः ।)
 बुद्धभिक्षुकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चुक्र, क अर्त्तौ । इति कविकल्पह्रमः ॥ (उर्रा-
 परं-सकं-सेट् ।) कोपधः पञ्चमस्वरमध्यः ।
 अर्त्तः पीडनम् । क, चुक्रयति शब्दं मूरः ।
 इति दुर्गादासः ॥
 चुक्रारः, पुं, (चुक्र + भावे अच् । चुक्रं पीडनं
 आरति सन्धक् ददातीति । सिंहनादश्रवणेन
 भीरुणां भयजनकत्वात्पात्वम् । आ + रा +
 कः ।) सिंहनादः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चुक्रं, स्त्री, (चकते ह्यथ्यत्वेन इति । चक + “चकि-
 रन्मोरुषोपधायाः ॥” उणां । २ । १४ । इति
 रक् उपधाया उच्च ।) अन्वद्वयविशेषः । महादा
 इति ख्यातम् । तत्पर्यायः । तिमिङ्गीकम् २
 ट्चान्मम् ३ । इत्वमरः । २ । ६ । ३५ ॥ चुक्र-
 कम् ४ । इति शब्दरत्नावली ॥ महान्मम् ५ ।
 इति षटाक्षरः ॥ (अन्वट्चकम् ६ । इति भाव-
 प्रकाशः । १ । ११ ॥) पञ्चश्राकविशेषः । चुक्र इति
 भाषा । तत्पर्यायः । चुक्रवालुकम् २ जिङ्ग-
 चम् ३ अन्ववास्तुकम् ४ दशान्मम् ५ अन्व-
 श्राकाखम् ६ अन्वादि ७ हिलमोचिका ८ ।
 अस्य गुणाः । अम्लपत्रत्वम् । लघुत्वम् । उच्च-
 त्वम् । वातगुल्लनाशित्वम् । रुच्यपीवत्पित्त-
 कारित्वम् । पथ्यत्वम् । तत्पर्यायगुणाः ।
 “चुक्रिया ख्यातु पत्रान्वा रोचनी श्रतवेधिनी ।
 चुक्रा लम्बतरा खान्नी वातनी कफपित्तहृत् ॥
 रुथा लघुतरा पाके ट्ण्णाके नातिरोचनी ॥”
 इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
 (“चुक्रमन्वसुञ्चश्च दीपनं पाचनं परम् ।
 मूलगुल्लविन्वामवातश्लेष्महरं परम् ॥
 वमिद्व्यास्यवेरस्यहृत्प्रीडवाङ्गिमान्यहृत् ॥”
 इति शब्दार्थचिन्तामणिहृतवैद्यकम् ॥)
 काञ्जिकप्रभेदः । तत्पर्यायः । सहस्रवेधम् २
 रसान्मम् ३ चुक्रवेधकम् ४ श्राकान्मभेदनम् ५
 चन्द्रम् ६ अन्वसारम् ७ चुक्रिका ८ । अस्य
 गुणाः । तिक्तत्वम् । अम्लत्वम् । खाडुत्वम् ।
 कफपित्तनासिकारोगदुर्गन्धश्लिरोरोगनाशित्वञ्च ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ सन्धानविशेषः । यथा,
 “यन्मन्वादिशुचौ भास्के सगुडचौद्रकाञ्जिकम् ।
 धान्यराशौ चिरान्नस्यं युक्तं चुक्रं तदुच्यते ॥
 द्विगुणं गुडमध्वारवालयमस्तु क्रमादिह ॥”
 इति परिभाषा ॥
 (अस्य लक्ष्यं यथा,—
 “विनष्टे संहितो यस्तु तच्चुक्रमभिधीयते ॥”
 इति श्राङ्गधरे मध्वाखण्डे दशमेऽध्याये ॥)
 चुक्रः, पुं, (चकते ह्यथ्यत्वेनेति । चक + रक् उप-
 धाया उच्च ।) अन्वः । अन्ववेतसः । इति विश्वः ॥

चुच्य

चुक्रकं, स्त्री, (चुक्र + संज्ञायाम् कन् ।) श्राक-
 विशेषः । चुक्रापालङ्ग इति भाषा ॥ अस्य
 गुणाः । दुर्धरत्वम् । मेदकत्वम् । वायुनाशित्व-
 त्वम् । पित्तकारित्वम् । गुबलञ्च । इति राज-
 वल्लभः ॥ (चुक्रार्थे स्वार्थे कन् ॥)
 चुक्रफलं, स्त्री, (चुक्रमेव फलं यस्य । चुक्रं फलति
 वा । फल + अच् ।) ट्चान्मम् । इति राज-
 निघण्टः ॥ (ट्चान्मशब्देऽस्य विशेषो ज्ञातव्यः ॥)
 चुक्रा, स्त्री, (चुक्रः अन्वत्वं विद्यतेऽस्य इत्यच्
 टाप् च ।) चाङ्गरी । इति मेदिनी । रे, ३५ ॥
 चामरत्न इति भाषा ॥ (अस्या गुणा यथा,—
 “चुक्रा लम्बतरा खान्नी वातनी कफपित्तहृत् ।
 रुथा लघुतरा पाके ट्ण्णाके नातिरोचनी ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
 तिमिङ्गी । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथास्याः
 पर्यायाः भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
 “अम्बिका चुक्रिकास्त्री च चुक्रा दन्तश्रुतापि च ।
 अन्वा च विचिका चिष्वा तिमिङ्गीका च
 तिमिङ्गी ॥”)
 चुक्रान्, स्त्री, (चुक्रमिव अन्वम् । चुक्रवदन्तोऽत्र
 इति वा ।) ट्चान्मम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (ट्चान्मशब्दे विट्तिरस्य ज्ञेया ॥)
 चुक्रान्वा, स्त्री, (चुक्रमिव अन्वः अन्वत्वं विद्यते-
 ऽस्याः । अच् टाप् च ।) अम्बनीचिका ।
 पिष्वा । काञ्जिकभेदः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 चुक्रिका, स्त्री, (चुक्रो विद्यतेऽस्मिन् इति । टन्
 टाप् च ।) अम्बनीचिका । इत्वमरः । २ । ४ ।
 १४० ॥ (अस्याः पर्याया यथा, भावप्रकाशे ।
 “चाङ्गरी चुक्रिका दन्तश्रुताम्बान्बलोचिका ।
 अम्बनकस्तु शफरी कुशली चान्मपत्रकः ॥”)
 कुचाङ्गरी । इति रत्नमाणा ॥ चुक्रापालङ्ग
 इति भाषा ॥ (यथास्याः पर्यायाः ।
 “चुक्रिका ख्यातु पत्रान्वा रोचनी श्रतवेधिनी ॥”
 इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
 तिमिङ्गी । तत्पर्याया यथा, तत्रैव ।
 “अम्बिका चुक्रिकास्त्री च चुक्रा दन्तश्रुतापि च ॥
 अन्वा च विचिका चिष्वा तिमिङ्गीका च
 तिमिङ्गी ॥”)
 चुचुकं, स्त्री, (चुचु इत्यथ्यत्वेन कायति पान-
 काले इति । कै + कः ।) कुचायम् । तत्-
 पर्यायः । चुचुकम् २ चुचुकम् ३ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ कुचायनम् ४ । पुलिङ्गोऽपि । इति
 रत्नकोषः ॥ स्तनवृत्तम् ५ । इत्यमरटीकार्या
 भरतः ॥ (देशविशेषे तद्देशवासिषु च पुं । यथा,
 महाभारते ॥ १२ ॥ २०७ ॥ ४२ ॥
 “दक्षिणापयजन्मानः सर्वे नरवरान्मुकाः ।
 गुहाः पुलिन्दाः श्वराश्चुक्रा मद्रकैः सह ॥”)
 चुचुः, पुं, सुनिष्ठस्यश्राकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चुचुकं, स्त्री, (चुचुक + एधोदरादित्वात् दीर्घः ।)
 चुचुकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 चुचु, ई अभिवधे । इति कविकल्पह्रमः ॥ (अं-परं-
 चकं-सकं-सेट् ।) तालवर्गादीपधः । पञ्च-